

Goniewicz Krzysztof, Goniewicz Mariusz, Misztal Okońska Patrycja, Witold Pawłowski, Czerski Robert. The european emergency number 112 - the questionnaire. Journal of Education, Health and Sport. 2017;7(7):1165-1174. eISSN 2391-8306. DOI <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.1117736>
<http://ojs.ukw.edu.pl/index.php/johs/article/view/5134>

The journal has had 7 points in Ministry of Science and Higher Education parametric evaluation. Part B item 1223 (26.01.2017).
1223 Journal of Education, Health and Sport eISSN 2391-8306 7

© The Authors 2017;

This article is published with open access at Licensee Open Journal Systems of Kazimierz Wielki University in Bydgoszcz, Poland
Open Access. This article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Noncommercial License which permits any noncommercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author(s) and source are credited. This is an open access article licensed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits unrestricted, non commercial use, distribution and reproduction in any medium, provided the work is properly cited.
This is an open access article licensed under the terms of the Creative Commons Attribution Non Commercial License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits unrestricted, non commercial use, distribution and reproduction in any medium, provided the work is properly cited.
The authors declare that there is no conflict of interests regarding the publication of this paper.
Received: 01.07.2017. Revised: 10.07.2017. Accepted: 31.07.2017.

The european emergency number 112 - the questionnaire

Europejski numer alarmowy 112 – badania ankietowe

**Krzysztof Goniewicz^{1,2}, Mariusz Goniewicz³, Patrycja Misztal-Okońska³,
Witold Pawłowski², Robert Czerski²**

¹ Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych w Dęblinie, Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki

² Warszawski Uniwersytet Medyczny, Studium Medycyny Katastrof

³ Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Zakład Ratownictwa Medycznego

¹ Polish Air Force Academy, Faculty of National Security and Logistics

² Medical University of Warsaw, Department of Disaster Medicine

³ Medical University of Lublin, Department of Didactics and Medical Simulation

Streszczenie

Wstęp. Pierwsze ogniwa łańcucha ratunkowego, czyli pierwsza pomoc i wezwanie pomocy specjalistycznej często decydują o losie poszkodowanego w stanie nagłego zagrożenia życia. Dlatego piramida sukcesu ratowniczego powinna być budowana na fundamencie ratownictwa społecznego. Każde skrócenie czasu rozpoczęcia udzielania pierwszej pomocy zwiększa liczbę poszkodowanych, którzy przeżyją wypadek.

Cel pracy. Celem pracy było zbadanie stanu wiedzy studentów o europejskim numerze alarmowym 112 oraz porównanie wiedzy o numerach alarmowych wśród różnych społeczności akademickich.

Materiał i metoda. Badanie zostało przeprowadzone wśród studentów Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Politechniki Lubelskiej, Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach. W badaniu wzięło udział 610 respondentów w tym 402 kobiety i 208 mężczyzn. Narzędziem badawczym był autorski kwestionariusz ankiety, którego konstrukcja była wzorowana na badaniach „Flash Eurobarometr Series 285”. Uzyskane wyniki poddano analizie statystycznej, wykorzystując program STATISTICA 12.5.

Wnioski. Większość ankietowanych (92%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy pozwalający połączyć się ze służbami ratunkowymi z dowolnego miejsca w Unii Europejskiej. Znaczna ilość respondentów (47%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy w Polsce. Jeden na trzech ankietowanych użyje numeru 999, do kontaktu ze służbami ratunkowymi będąc świadkiem nagłego zdarzenia w Polsce. Studenci uczelni niemedycznych częściej (63%) skorzystają z numeru alarmowego 112 niż studenci uczelni medycznych (41%). Ankietowani (98%) potwierdzili przydatność ujednoczonego numeru alarmowego w całej Europie, jednak uznali, że są niedostatecznie poinformowani o 112 jako europejskim numerze alarmowym.

Słowa kluczowe: 112, wypadki drogowe, ratownictwo

Abstract

Introduction. The first links in the rescue chain, the first aid and the call for specialist help, often determine the fate of the victim in a state of sudden threat to life. Therefore, the pyramid of rescue success should be built on the foundation of social rescue. Each reduction in the time of starting first aid increases the number of victims who survive the accident.

Objective of the work. The aim of the work was to examine the state of knowledge of students about the European emergency number 112 and to compare knowledge about emergency numbers among various academic communities.

Material and method. The study was conducted among students of the Medical University of Lublin, the Medical University of Warsaw, Lublin University of Technology, University of Economics, Law and Medical Sciences in Kielce. 610 respondents, including 402 women and 208 men, took part in the study. The research tool was the author's questionnaire, whose design was modeled on the research "Flash Eurobarometer Series 285". The obtained results were subjected to statistical analysis using the STATISTICA 12.5 program.

Conclusions. Most of the respondents (92%) identify the 112 number as an emergency number that allows them to connect to emergency services from anywhere in the European Union. A significant number of respondents (47%) identify the 112 number as an emergency number in Poland. One in three respondents will use the 999 number to contact the emergency services as a witness to an emergency in Poland. Non-medical university students more often (63%) will use the 112 emergency number than medical college students (41%). Respondents (98%) confirmed the usefulness of a unified emergency number throughout Europe, but decided that they were not sufficiently informed about 112 as the European emergency number.

Key words: 112, road accidents, emergency

Wstęp

Pierwsze ogniwa łańcucha ratunkowego, czyli pierwsza pomoc i wezwanie pomocy specjalistycznej często decydują o losie poszkodowanego w stanie nagłego zagrożenia życia. Dlatego piramida sukcesu ratowniczego powinna być budowana na fundamencie ratownictwa społecznego. Każde skrócenie czasu rozpoczęcia udzielania pierwszej pomocy zwiększa liczbę poszkodowanych, którzy przeżyją wypadek. Wczesne wezwanie Zespołu Ratownictwa Medycznego (ZRM) przez świadków lub uczestników wypadku ma decydujące znaczenie dla przeżycia ofiar takiego zdarzenia [1,2].

Numer 112 jest jednolitym numerem alarmowym obowiązującym na terenie całej Unii Europejskiej. Został powołany do życia uchwałą Rady Europy z dnia 29 lipca 1991 roku. Wszystkie państwa członkowskie UE zostały zobowiązane do jego uruchomienia. Obowiązek ten usankcjonowano postanowieniami Dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego z dnia 7 marca 2002 roku w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (tzw. dyrektywa o usłudze powszechnej) [3]. Parlament Europejski postanowił, że trzeba stworzyć w całej Unii jednolity, bezpłatny numer alarmowy dla telefonów komórkowych i stacjonarnych z sieci publicznych, dzięki któremu będzie można szybko i skutecznie nieść pomoc w sytuacjach zagrożenia. Jego główną zaletą miało być to, że ktoś, kto potrzebuje pomocy, może wezwać służby do konkretnego miejsca, ale i same służby mają możliwość lokalizowania wzywającego na podstawie danych od operatorów [4,5,6].

Obecnie numer 112 funkcjonuje we wszystkich państwach członkowskich UE równoległe z krajowymi numerami alarmowymi (np. 999 lub 110). W sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia, osoby przebywające na terenie dowolnego kraju Unii mają możliwość bezpłatnego połączenia się z operatorem numeru 112 oraz uzyskać pomoc. Operatorzy numeru alarmowego 112 muszą władać co najmniej jednym językiem obcym. Dania, Finlandia, Malta, Holandia, Portugalia, Rumunia oraz Szwecja postanowiły przyjąć numer 112 jako swój jedyny lub podstawowy krajowy numer alarmowy. Numer 112 jest również wprowadzany poza UE m.in. w Chorwacji, Czarnogórze i Turcji. Ukraina zobowiązała się także do wprowadzenia tego numeru [4,7,8].

W Polsce podobnie jak w innych krajach członkowskich UE kierowanie połączeń na numer alarmowy 112 jest bezpłatne. Ponadto numer 112 można wybrać w telefonie nie posiadającym karty SIM. Wszystkie zgłoszenia kierowane na numer 112 są przyjmowane przez operatorów centrów powiadamiania ratunkowego (CPR). Zachowane zostały numery alarmowe 997 (Policja), 998 (Państwowa Straż Pożarna), 999 (Pogotowie Ratunkowe).

Cel pracy

Celem pracy było zbadanie stanu wiedzy studentów o Europejskim Numerze Alarmowym 112 oraz porównanie wiedzy o numerach alarmowych wśród różnych społeczności akademickich.

Material i metoda

Badanie zostało przeprowadzone wśród studentów Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Politechniki Lubelskiej, Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach. W badaniu wzięło udział 610 respondentów. Narzędziem badawczym był autorski kwestionariusz ankiety, którego konstrukcja była wzorowana na badaniach „Flash Eurobarometr Series 285”. Uzyskane wyniki poddano analizie statystycznej, wykorzystując program STATISTICA 12.5.

Wyniki badań

W badaniu wzięło udział 610 respondentów w tym 402 kobiety i 208 mężczyzn.

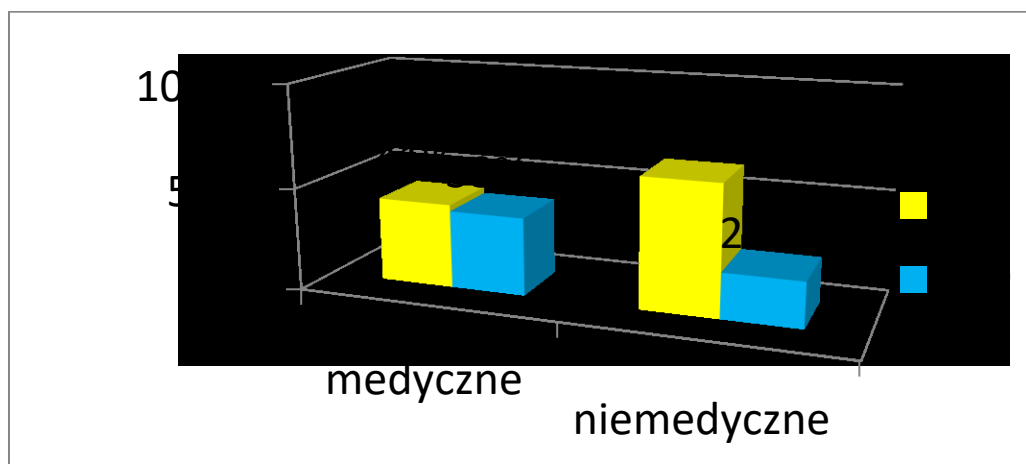
Europejski numer alarmowy 112, działający na terenie całej Unii Europejskiej, odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa obywateli. Jednym z istotnych elementów przyspieszających działania służb ratowniczych jest posiadanie przez nie, informacji o lokalizacji osoby dzwoniącej. Informacja o miejscu, w którym znajduje się rozmówca, jest szczególnie istotna w przypadku nagłych zdarzeń np. nagłego zatrzymania krążenia lub innego stanu bezpośredniego zagrożenia życia.

Większość ankietowanych (92%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy pozwalający połączyć się ze służbami ratunkowymi z dowolnego miejsca w Unii Europejskiej.

W Polsce, celem skrócenia czasu przybycia służb ratunkowych na miejsce zdarzenia, a w niektórych nagłych przypadkach wręcz ustalenia tego miejsca, zintensyfikowało działania zmierzające do implementacji funkcjonalności lokalizacji osób dzwoniących na Europejski Numer Alarmowy 112. Obecnie system informatyczny działający w centrach powiadamiania ratunkowego pozwala na identyfikację numeru telefonu zgłaszającego, w tym także numerów zastrzeżonych. System dodatkowo wyświetla dane osoby, na którą telefon jest zarejestrowany oraz pokazuje na mapie aktualną lokalizację telefonu. Pomaga to nie tylko w udzieleniu pomocy w sytuacji, gdy ktoś nie potrafi podać dokładnej lokalizacji (np. dziecko lub w przypadku wypadku samochodowego poza terenem zabudowanym), ale również ułatwia identyfikowanie fałszywych zgłoszeń, w przypadku, gdy zgłaszający podaje nieprawdziwą lokalizację.

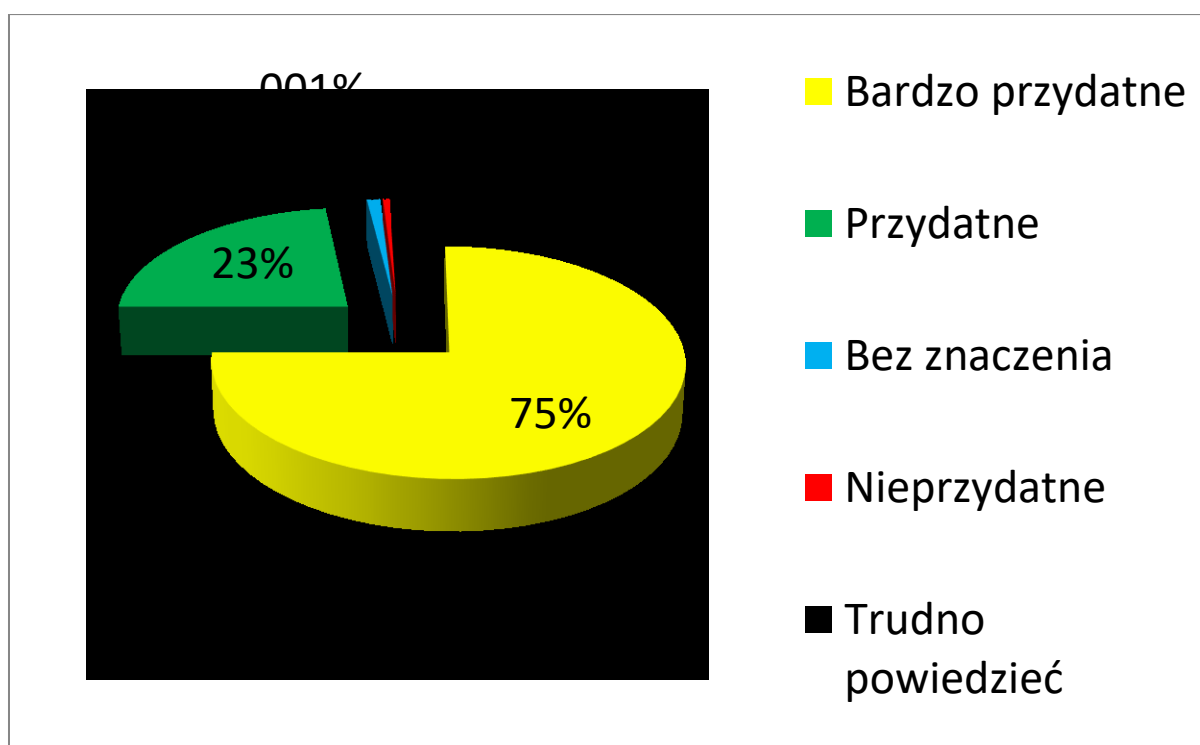
Znaczna ilość respondentów (47%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy w Polsce. Jeden na trzech ankietowanych użyje numeru 999, do kontaktu ze służbami ratunkowymi będąc świadkiem nagłego zdarzenia w Polsce. 8% respondentów użyje numeru 997, a 2% numeru 998.

Na Ryc. 1 przedstawiono odpowiedzi respondentów na pytanie: Z jakiego numeru alarmowego skorzysta Pan/Pani do kontaktu ze służbami ratunkowymi będąc świadkiem nagłego zdarzenia?

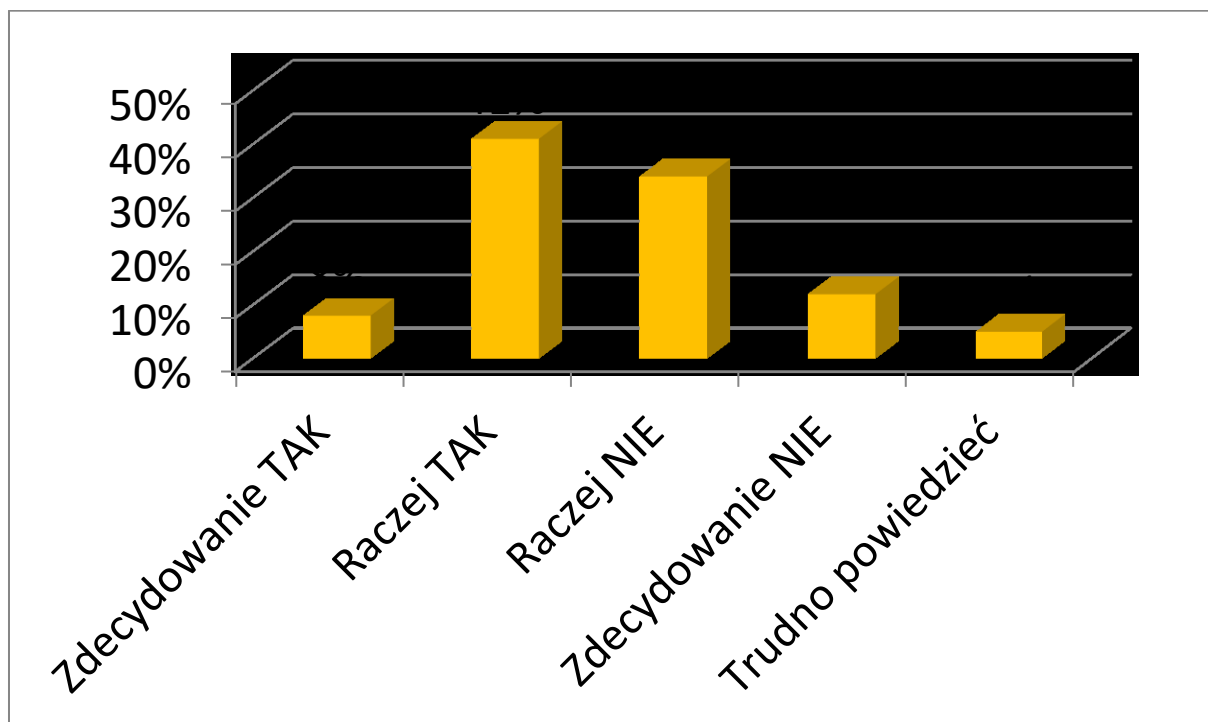
Ryc. 1. Korzystanie z numeru 112 i 999 jako numeru ratunkowego wśród studentów uczelni medycznych i niemedycznych.

Na Ryc. 2 przedstawiono odpowiedzi respondentów na pytanie: Czy uważa Pan/i, że przydatne jest posiadanie ujednoliconego numeru alarmowego przez wszystkie kraje Unii Europejskiej?

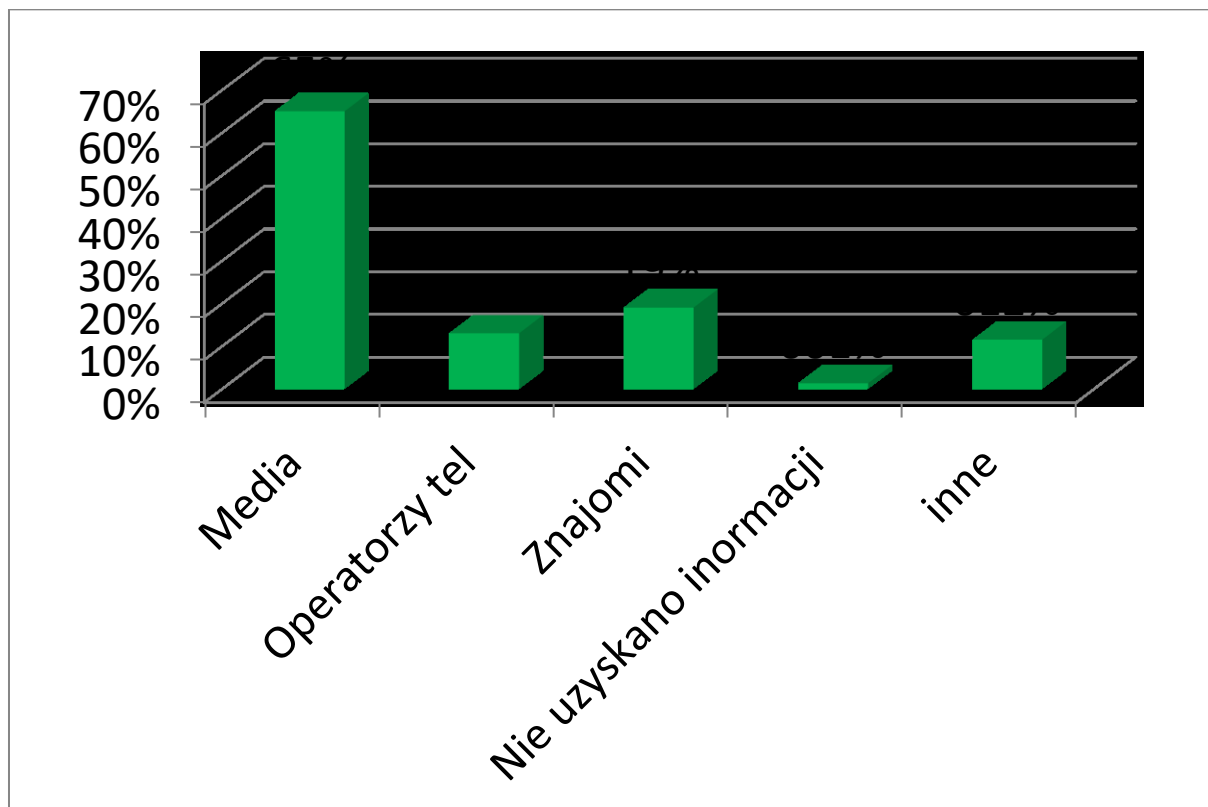
Ryc. 2. Funkcjonowanie ujednoliconego numeru alarmowego we wszystkich krajach Unii Europejskiej.

Na Ryc. 3 przedstawiono odpowiedzi respondentów na pytanie: Czy uważa Pan/i, że społeczeństwo polskie zostało odpowiednio poinformowane o istnieniu i działaniu numeru alarmowego 112?

Ryc.3. Informowanie społeczeństwa polskiego o istnieniu i działaniu numeru alarmowego 112.

Na Ryc. 4 przedstawiono odpowiedzi respondentów na pytanie: Z jakiego źródła zdobył Pan/Pani wiedzę na temat numeru alarmowego 112?

Ryc. 4. Źródła wiedzy na temat numeru alarmowego 112.

Większość respondentów (83%) odpowiedziała, że podstawowym źródłem wiedzy na temat numeru alarmowego 112 był Internet, poza tym dla 26% ankietowanych takim źródłem była telewizja, dla 24 % radio, a dla 20% prasa.

50% respondentów stwierdziło, że przez ostatnich 12 miesięcy nie spotkało się z jakimikolwiek informacjami o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112, natomiast 31% spotkało się z takimi informacjami, a 19% ankietowanych odpowiedziało „nie wiem”.

59% respondentów nigdy nie korzystało z numeru alarmowego. 80% osób, które kiedykolwiek skorzystały z numeru alarmowego użyło 112 lub 999.

2 osoby na 10, które skorzystały z numeru alarmowego 112 napotkały następujące problemy: brak połączenia, długi czas połączenia, połączenie z nieodpowiednią służbą, połączenie z inną miejscowością.

Co roku 11 lutego obchodzony jest Europejski Dzień Numeru Alarmowego 112. Obchody te mają uświadomić mieszkańcom Unii Europejskiej, że numer 112 służy wyłącznie do ratowania życia i zdrowia. Akcja ta ma na celu zmniejszenie liczby zgłoszeń bezzasadnych, która według danych organizacji EENA (European Emergency Number Association), w całej Unii Europejskiej jest bardzo wysoka i wynosi ponad 50%. Dzięki znajomości numeru 112 i korzystaniu z niego można ratować ludzkie życie. Jednak taka pomoc jest możliwa, dopiero

wtedy gdy wszyscy obywatele znają ten numer alarmowy i we właściwy sposób potrafią z niego korzystać.

Wnioski

- Większość ankietowanych (92%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy pozwalający połączyć się ze służbami ratunkowymi z dowolnego miejsca w Unii Europejskiej.
- Znaczna ilość respondentów (47%) identyfikuje numer 112 jako numer alarmowy w Polsce.
- Studenci uczelni niemedycznych częściej (63%) skorzystają z numeru alarmowego 112 niż studenci uczelni medycznych (41%).
- Media (65%) są najczęstszym źródłem informacji na temat numeru 112, w tym głównie telewizja (83%).
- Ankietowani (98%) potwierdzili przydatność ujednoliconego numeru alarmowego w całej Europie, uznali jednak, że są niedostatecznie poinformowani o 112 jako europejskim numerze alarmowym.

Piśmiennictwo

1. European Resuscitation Council Guidelines for Resuscitation 2010. Resuscitation 2015, Volume 95, p1-312, e1-e262.
2. Goniewicz M. Pierwsza pomoc. Podręcznik dla studentów. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2012.
3. Council Decision of July 29, 1991 (91/396/EEC) and Universal Service Directive of March 7, 2002 (Directive 2002/22/EC), amended by Directive 2009/136/EC, of 25 November 2009.
4. The European Emergency Number 112. Analytical report. Flash Eurobarometer 285 – The Gallup Organization.
5. Goniewicz, K., Goniewicz, M., Pawłowski, W. et al. Eur J Trauma Emerg Surg (2016) 42: 433. <https://doi.org/10.1007/s00068-015-0544-6>
6. Goniewicz, K., Goniewicz, M., Pawłowski, W., Fiedor, P., Lasota, D. Risk of road traffic accidents in children. Medical Studies/Studia Medyczne, 2017;33(2), 155-160.
7. Goniewicz K., et al. "The analysis of activities and social campaigns aimed at reducing children's risk of traffic incidents." Journal of Education, Health and Sport 7.8 (2017): 1494-1505.
8. Goniewicz K., et al. "Children road traffic injuries in Poland." Polish Journal of Public Health 127.1 (2017): 44-48.